

Дон О. Д., Маковецька А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УЧАСТЬ УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Міграції населення є важливим чинником суспільного розвитку. Впливаючи на економіку, народонаселення та інші соціальні аспекти, вони сприяють їх ефективності. В ринковій економіці і формуванні ринків праці вони є дієвими засобами підтримки територіальної збалансованості регіонального та національних ринків праці у європейському товаристві [1].

Міжнародна міграція є дуже поширеним у світі явищем. Із розвитком транспорту і зв'язку вона охопила незліченну кількість людей. Міграція є розповсюдженим явищем ХХІ тисячоліття, що має здатність поширюватися. Нелегальна міграція є однією із найскладніших проблем, що потребує рішучих заходів для її передбачення, саме це є найбільшим підґрунтям для злочинних дій проти держави, її громадян, що стають жертвами насильницької міграції [1].

За статистикою ООН, майже 280 млн. жителів Землі проживають не в місті свого народження. Мігрування є наслідком несприятливих умов для життя, стрімких інтеграційних, економічних, політичних процесів розвитку різних країн і регіонів, які регулюють попит і пропозиції робочої сили на європейському ринку працевлаштування. Для сучасних міграцій характерною є зміна як напрямку, так й інтенсивності міграційних потоків. Так, у декілька разів зросли обсяги сезонної трудової міграції та трудових закордонних поїздок [1].

В табл. 1 представлена динаміка чисельності мігрантів в провідних країнах ЄС.

Таблиця 1. Зміна чисельності мігрантів в провідних країнах ЄС, млн. ос. [2]

Роки	Німеччина	Великобританія	Франція	Італія	Іспанія	Чехія	Загалом у ЄС
2000	9,0	4,73	6,28	2,12	1,66	1,57	33,97
2019	13,13	9,55	9,55	6,27	6,15	2,9	63,25

Загальна чисельність ЄС у 2018 р. становила населення Євросоюзу на 2018 р. становила 512,4 млн. ос., в 2019 р. – 513,5 млн. ос., тобто зросла за рік на 1,1 млн. ос. За цей же період число народжених було 5,0 млн. дітей, а число померлих – 5,3 млн. ос., демографічний баланс від'ємний і дорівнював -0,3 млн., ос. Але міграційний приріст склав 1,4 млн. осіб [2].

Зовнішньоекономічний курс інтеграції України до європейської спільноти, зростання відкритості українського суспільства сприяють зростанню міграцій людських ресурсів України. Так, за даними ООН, чисельність міжнародних мігрантів з України зараз становить близько 5 млн. ос., а трудових – майже 3,5 млн. ос. [4]. У більшості

випадків, до інших країн вирушають працювати мешканці Західних регіонів України, з малонаселених міст, так як саме там спостерігається найвищий рівень безробіття на ринку праці. Майже 70 % загальної чисельності трудових мігрантів складають чоловіки, які працюють у галузі будівництва, а більшість жінок, частка яких складає 30 % зайняті у сільському господарстві, у сфері послуг (прибирання, допомога в закладах харчування, догляд за дітьми, інвалідами, літніми людьми тощо) [1].

При працевлаштуванні українці віддають перевагу таким країнам, як: Польща, Чехія, Німеччина, Російська Федерація, Італія, Франція, Словаччина, Португалія, Угорщина, які приймають більш 80 % усіх легальних емігрантів [2]. Останнім часом потік трудової міграції з України збільшується, кардинально змінюється його географічний розподіл, про що свідчать дані рис. 1 [3].

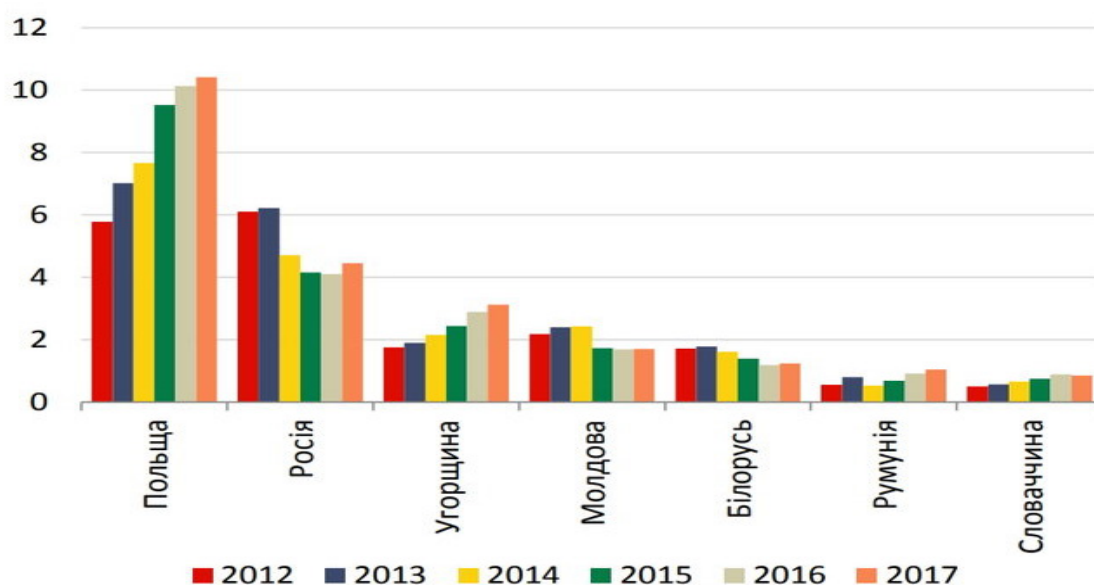

Рис. 1. Виїзд громадян України до країн Європи у 2012-2017 рр., млн, ос. [3]

На рис. 1 можна побачити що, на 1 місці серед країн по міграції стоїть Польща. Далі йде Росія, але у зв'язку з жахливими подіями на Донбасі ці показники значно впали за останні роки. Потім Угорщина показники якої, з кожним роком зростають й інші країни які тримаються відносно на однаковому рівні.

Ваговим позитивним наслідком трудової міграції є те що, грошові перекази трудових мігрантів перевищують обсяги іноземних інвестицій. Одночасно на ринку праці формуються вакантні кадрові ніші, і вже в окремих галузях національної економіки настає справжній людський голод [1].

З вищесказаного слідує найбільшими проблемами, пов'язаними із трудовою еміграцією з України, це прискорений виїзд кваліфікованих спеціалістів, нелегальна міграція, але встановити реальні масштаби цих процесів дуже складно через брак

достовірної національної статистики [3]. На сьогоднішній день в Україні гостро постає питання про негайне вирішення всієї сукупності проблем у сфері міграції із розробкою та реалізацією адекватних та ефективних методів їх вирішення.

Список використаних джерел:

1. Задорожній О. В., Медведєва М. О. Міграція нелегальна // Українська дипломатична енциклопедія: У 2-х т / Редкол.: Л. В. Губерський (голова) та ін. К.: Знання України, 2018. Т. 2. 812 с.
2. www.Eurostat.eu
3. www.ukrstat.gov.ua
4. www.un.org

Дон О. Д., Розенталь А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ
У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ**

Дослідження розвитку електронної комерції в період глобальної нестабільності є цікавим в контексті приросту онлайн-продажу при одночасному падінні інших сфер економічних відносин. Світовий ринок електронної комерції ріс в середньому на 18% протягом 2014-2019 рр. Електронна комерція відноситься до комерційних транзакцій, які проводяться в електронному вигляді через Інтернет. Вона включає в себе купівлю та продаж споживчих товарів, послуг, а також інші види діяльності, такі як онлайн-аукціони, платіжні шлюзи, онлайн-продаж квитків і інтернет-банкінг. Електронна комерція надає продавцеві різні переваги, такі як глобальне охоплення, мінімальні транзакційні витрати, більш висока маржа прибутку, прямий зв'язок між залученими сторонами і швидка доставка товарів і послуг.

Швидка глобалізації – один з ключових чинників зростання ринку. Більш того, зростання проникнення Інтернету і використання таких пристроїв, як смартфони, ноутбуки та планшети для доступу до порталів електронної комерції, також сприяє зростанню ринку. Електронна комерція дозволяє організаціям вести бізнес, не підтримуючи фізичної присутності, тим самим зводячи до мінімуму інфраструктуру, зв'язок і накладні витрати. Рушійною силою ринку також є зростаюче перевагу покупок в Інтернеті, особливо серед жінок, і зростаючий вплив платформ соціальних мереж на купівельні звички. Канали роздрібної торгівлі в Інтернеті забезпечують споживачам безпроблемний процес здійснення покупок, пропонуючи широкий вибір товарів за доступними цінами.

Обсяги роздрібних продажів електронної комерції у всьому світі з 2014 р. до 2020 р. представлено на рис. 1.